

AI V mnohých krajinách sveta až dodnes platí nepísané právo rovnakej odplaty, ktorá sa však často preháňa. Opíšem to všeobecným príkladom z misií. Keď v PNG zabije muž z jedného kmeňa chlapa z iného kmeňa, tak sa tá poškodená stránka pomstí. Lenže, aby dala príučku nepriateľom, tak sa pomstí až nad mieru spravodlivosti. Takto sa roztočí špirála násilia, ktorá často vedie k medzi kmeňovým vojnám. Ako zastaviť tento kolotoč násilia?

KE Ježiš ponúka jedinečné a účinné riešenie v dnešnom evanjeliu: „Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach. Veď on dáva slnku vychádzať nad zlých i nad dobrých a posieľa dážď na spravodlivých i nespravodlivých“.

DI Na blízkom východe /Izrael, Palestína/ dodnes platí zásada rovnakej odvety, najmä v prípade vraždy, a to splniť povinnosť krvnej pomsty. Je to nepísaný zákon, ktorého povinnosťou je splniť ho, a dokonca mnohí veriaci Židia hovoria, že je to uložené od Boha. Ježiš vytkol farizejom, že v Starom zákone nie je napísané, že má človek nenávidieť svojho nepriateľa, ale pravdepodobne takto to napriek tomu vyučovali zákonníci. V Tretej knihe Mojžišovej (Lv 19,18) čítame: „Nepomsti sa a neprechovávaj hnev voči príslušníkom svojho ľudu, ale miluj svojho blížneho ako seba samého! Ja som Pán!“ Ale čo spravili ľudia? Vysvetľovali si to tak, že len súkmeňovcov treba milovať, iných už nie. Tu je treba pripomenúť jeden – najdôležitejší fakt: Ježiš nielenže učí o láske k nepriateľom, ale on to aj robí. Jeho ostatné slová na kríži sú jasné: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Odpúšťaním nepriateľom sa my kresťania máme líšiť od všetkých ostatných. Toto je kresťanský unikát. Líšime sa?

PAR Odpúšťanie je veľmi ťažké. Nie je to jednorazová záležitosť, ale proces, ktorý môže trvať od niekoľkých dní, až po mnoho rokov. Neexistuje jednoduchý recept, ale existujú nejaké kroky.

Prvým krokom je prosiť Boha o milosť chcieť odpustiť. To preto, lebo našou najčastejšou reakciou je chcieť sa pomstiť. Ak sme prijali milosť chcieť odpustiť, ideme ďalej.

Druhý krok je modliť sa o milosť odpustenia. Aj tento krok môže trvať rôzne dlhý čas.

Tretím krokom je odpustenie samotné, ktoré môže byť nasledované aj zmierením. To však nemusí nastať. Často sa totiž môže stať, že my sme odpustili, ale druhý to odpustenie nedokáže prijať. To však už nie je náš problém. Odpúšťanie je proces vnútorného oslobodenia sa a uzdravenia. Preto máme tému odpúšťania aj v modlitbe Pána. Tu platí zásada: ak nám Boh odpúšťa – zvlášť vo sviatosti zmierenia – aj my máme odpúšťať. Choroba spočíva v tom, že od Boha odpustenie chceme, ale odpustiť iným nechceme.

Ježišovo učenie je jasné: najprv máme odpustiť my, potom sa odpustí nám. Všetci, pochopiteľne, vieme, ako ťažko sa odpúšťa, keď nás alebo našich milovaných niekto zranil či zradil. Zároveň však vieme aj to, že Bohu nič nie je nemožné. Vie nám dať aj viac, než len milosť potrebnú na odpustenie.

MY Príbeh Immaculáty Ilibagizy je jednou z nedávnych ukážok toho, že to stále platí. V roku 1994 trávila táto dvadsaťštyriročná rwandská vysokoškolačka veľkonočné prázdniny doma, keď ju spolu s rodinou vyhнали z domu príslušníci kmeňa Hutuov. Zabijaci, ktorí poľovali na Tutsiov, pritom boli jej susedia a kamaráti, s ktorými vyrastala. Immaculáta sa tri mesiace schovávala ešte s ďalšími siedmimi ľuďmi z kmeňa Tutsi v preplnenej kúpeľni. Väčšinu času sa modlila a keď v prstoch preberala ruženec svojho otca a modlila sa Otče náš, pochopila, že Boh nechce, aby prechovávala nenávisť a hnev, ktorý pociťovala voči svojim možným vrahom - zvlášť keď počula, ako po nej snoria na druhej strane kúpeľňovej steny. Úpenlivo prosila Pána, aby jej pomohol odpustiť. Ako sa však dá odpustiť ľuďom, ktorí robia niečo také? Immaculáta sa na to opýtala aj Pána a po niekoľkých dňoch intenzívnej modlitby počula, ako jej Boh hovorí: "Všetci ste moje deti." Tieto slová, ako aj jej skúsenosť s ohromujúcou Božou láskou umožnili Immaculáte modliť sa za vrahov a prosiť Boha, aby im odpustil. Po genocíde odcestovala Immaculáta do rodnej dediny a osobne odpustila mužovi, ktorý zavraždil jej mamu, otca a dvoch bratov.

ADE Pane, odpusť nám naše viny ako i my odpúšťame našim vinníkom. Denne. Amen.